

Cas Borsa Interins en centres docents públics d'ensenyament no universitari

Avui dia en un context de dificultats en el món laboral, l'opció d'ampliar els camps d'actuació, referent a explorar altres sortides professionals apart de la que fins ara podríem anomenar principal, s'està convertint en un recurs molt usat. En el camp en què ens movem redreçar la nostra mirada cap a la docència pot ser una via en aquest temps de recerca de noves vies de treball.

En aquest punt es troba el cas d'una col·legiada que va voler «provar sort» en el món de l'ensenyament al igual que molts d'altres professionals que han desenvolupat aquesta faceta en paral·lel a la de professional en actiu del disseny d'interiors. La col·legiada en qüestió al fer la seva sol·licitud d'inscripció en aquest llistat que gestiona el Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya va haver d'informar de les seves titulacions per així saber a quin nivell en el camp de la docència no universitària podria accedir-hi.

En el cas de les escoles oficials que són centres docents públics existeixen diversos nivells «tipus» de professorat. Per una banda els professors que han aconseguit la seva plaça a través del procés d'oposició. Aconseguint una vegada superada la condició de funcionari públic amb el que suposa de règim jurídic particular. Però en aquest centre també poden exercir l'activitat docent altres professionals sota el règim jurídic de l'interinitat o bé amb contractes laborals «al uso», aplicant el règim ordinari de la seguretat social dels treballadors per compte aliena.

Els estudis dels que ella gaudeix són els resultants d'haver superat el pla d'estudis de l'any 63 (RD 2127/1963 de 24 juliol), que atorgava el graduat en Arts Aplicades, especialitat decoració. A través del RD 440/1994 aquest títol de graduat es declarava equivalent a un títol de tècnic superior amb especialitat disseny d'interiors.

Un cop presentada la documentació i la sol·licitud, la Subdirecció General de Gestió de Personal Docent (ens encarregat de gestionar la borsa d'interins) va contestar per escrit que la sol·licitud d'inscripció es denegava adduint falta de especialitat.

Davant d'aquesta negativa la col·legiada va exercir el seu dret de recurs en via administrativa i va tornar a presentar la sol·licitud d'accés a la borsa de docents en centres públics no universitaris en règim d'interinitat adjuntant aquesta vegada certa documentació que sustentava la seva pretensió inicial. Actualment, en diverses escoles oficials d'arts i oficis on s'imparteix la especialitat disseny d'interiors o decoració hi ha docents que tenen la mateixa titulació que la col·legiada protagonista del cas. Són professionals que exerceixen la docència amb la categoria de mestres de taller, impartint classes tant de tipus pràctic com teòric en diversos nivells educatius.

La posició del Departament d'Educació manifestada a través de la Subdirecció General de Gestió de Personal Docent es basava en una concepció arcaica de la professió i de la seva nomenclatura. El pla del 63 usava el terme de decorador, sense atendre que era una especialitat en sí mateixa. Prova d'això és que en les aplicacions en xarxa que ens permeten comprovar a quins cossos docents podríem accedir segons el nivell de les nostres titulacions la especialitat no existeix com a tal.

Però això no es prou impediment per a l'accés legítim a ser professor en determinades classes o tallers. Les gestions posteriors de la col·legiada va ser acudir al CODIC per tal de recollir més informació i veure fins a quin punt podríem ajudar-la en les seves pretensions. Alhora que va fer varies visites a diversos estaments de l'Administració de la Generalitat per tal de confrontar la seva posició.

Des del CODIC se li va ajudar en tant quan les seves pretensions suposaven un recolzament a la professió i un reconeixement de les sortides professionals dels títols que el propi corporatiu admet com a vàlids per a la incorporació al Col·legi i exercici posterior de la activitat professional. El CODIC a través del document certificat va informar a l'Administració que la nomenclatura utilitzada estava desfasada i que els termes dissenyadors d'interiors eren plenament equivalents, ja que tals denominacions feien referència a un mateix professional amb un mateix catàleg de competències.

Finalment en fase de recurs administratiu, la Subdirecció General de Gestió de Personal Docent va admetre les al·legacions de la col·legiada i va desestimar la seva primera decisió. La col·legiada va ser admesa en la borsa reconeixent el seu títol de tècnic superior i la seva especialitat en disseny d'interiors.

D'aquest afer podem aprendre varies coses:

- Una primera resposta negativa per part de l'Administració no suposa el final de res.
- Sempre s'han de demanar les respostes i decisions administratives per escrit ja que és l'única manera de poder engegar els processos de recursos en via administrativa i judicial.
- Ser persistent i visitar a tots els estaments. Pot semblar perdre temps anar de finestra en finestra, però sempre és una manera de recollir informació.

En tant que pretensió particular el corporatiu no podia sustentar la representació de la interessada, les feines dutes a terme per la col·legiada van ser personals i a càrrec seu. El CODIC dintre de les seves facultats i limitacions va poder ajudar a la seva col·legiada en tant que emetre certificats que sustentaven les al·legacions presentades i un cert assessorament alhora de guiar-la o indicar-la els passos a seguir.

